

Kerst en het kerstensen van agressieve types

Wie heeft zich niet gestoord aan het gefluit achter de lockdown-toespraak van premier Rutte, maandagavond 14 december? Wat een schel, opdringerig, agressief misbruik van de vrijheid van meningsuiting. Door mensen die blijkbaar geen vriend of familielid hebben met ernstige corona-verschijnselen. Die geen broer of moeder hebben met verantwoordelijkheid in de zorg voor corona-patiënten. Die schreeuwen gemakkelijker vinden dan luisteren.

Wat een contrast met de sfeer van vrede en jingle-bell die doorgaans rond Kerst hangt. Het wordt tijd om door te krijgen dat rond die geboorte in Bethlehem ruim 2000 jaar geleden helemaal geen fijn kraam-sfeertje hing. De eerste kraamvisite bestond, onaangekondigd, uit ruw herdersvolk. Van die getatoeëerde motorclub-types. Maria schrok zich lens.

Kerst was het begin van een proces van bloed, zweet en tranen... Ja, Jezus was een vredelievend iemand. Maar de pastoors, predikanten en bisschoppen van zijn tijd kon Hij behoorlijk de huid volschelden. Hypocrisie was niet zijn ding. Wat erger is, tot mijn grote frustratie zou Hij juist die pubers bij de Hofvijver met liefde een kop warme chocolademelk zijn komen brengen, om te vragen wat ze nu echt dwars zat, met al die opgekropte agressie.

Want dat was het doel van Kerst en van Jezus: al die agressieve types, hoe laten die zich nu 'kerstensen'? Hoe perk je dat recht van de sterkste in, dat ons mensen in het bloed zit? Dat proces duurt nu al eeuwen. Want het zit er diep in, bij ons mensen.

Romeinen waren goed in legioenen en militaire acties, en ter ontspanning vonden ze gladiatorengevechten leuk. Tot hun rijk viel. Germanen en Franken waren minstens zo agressief – ook nadat hun vorst Clovis zich had laten dopen. In de Middeleeuwen wilden adel en ridders hun agressie ook best inzetten om Jeruzalem te heroveren. Zelfs de kerk was vergeten dat het recht van de sterkste *niet* de boodschap van Kerst was.

Hoeveel eeuwen duurde het niet voordat het gewone volk in Europa enig effect begon te merken van de boodschap van Kerst?

Maar het gebeurde. Het kerstensen van agressieve types. Pausen protesteerden al aan het begin van de Middeleeuwen tegen slavernij. Priesters kwamen op voor gevangenen en hun behandeling, vóór eerlijke rechtspraak en tegen doodstraffen. Tegelijk: ook de kerk bleef eeuwenlang 'burgerlijk' geweldsmiddelen gebruiken bij meningsverschillen. Wat een proces van bloed, zweet en tranen: Kerst en het kerstensen van agressieve types.

Elk jaar is de viering van Kerst een herinnering aan de bedoelingen van Jezus Christus. Blèrende types roepen bij mij veel agressie op. Maar Kerst en kribbe herinneren mij aan het einde van het recht van de sterkste. Als ruw herdersvolk iets zag in dit Kind, is er hoop.



Rob Nijhoff, 15 december 2020; reacties: predikant@duiven-velp.nl